5de. JAARGANG. CURACAO DEN 26n MEI 1888. N° 230

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & C°
17, BARRETT'S GROVE. LONDEN.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

WRAAK.

—o—

I.

Er is wellicht geen treuriger hartstocht dan wraakzucht, geen, die zoo echt duivelsch is, want zijn doel is vernietiging. Hij vernietigt, als hij slaagt, niet alleen het voorwerp der wraak, maar den wreker zelven tevens. Door iederen anderen hartstocht wordt medelijden opgewekt: door de wraak slechts afschuw. De groote menschenkenner en wijsgeer Shakespeare was daarvan zoo overtuigd, dat hij in zijn Hamlet niets schilderde dan een genie, dat door toegeven aan dien ongelukkigen hartstocht krankzinnig geworden was. Het einde van Hamlet boezemt dan ook geen medelijden in als dat van een held, die voor een beginsel ondergaat: maar wel vervult het ons met medelijden voor de zwakheid van den mensch tegenover den invloed van slechte overpeizingen. Othello is, als hij zich wreekt, werkelijk krankzinnig, maar ongelukkiger dan Hamlet heeft hij den tijd niet om te ondervinden, dat hij, gehoor gevende aan verraderlijke inblazingen, een blind werktuig geweest is om zich zelven te vernietigen.

Zooats de liefde Goddelijk is, is de wraak duivelsch. Nooit verheft zij den mensch, altijd vernedert zij hem want zij begint met alles uit te roeien uit zijn gemoed wat edel en groot is. Zij schuwt geene middelen om haar doel te bereiken, berekent geene gevolgen, evenmin als zij rustig en rechtvaardigde oorzaken onderzoekt, die zij voorwendt om het gemoed in te sluipen, ten einde de ziel te verderven. Zij verbindt het groote met het kleine, het hooge met het lage. Edel metaal werpt zij met den vuilsten en onreinsten afval in denzelfden kroes, die door de onheiligste vlammen wordt verhit, en waarin niets ontstaat dan verpestende damp.

Het is treurig te ervaren, dat deze zielsziekte zich gedurig sporadisch door de geheele wereld vertoont en dagelijks slachtoffers maakt, maar verschrikkelijker is het als zij epidemisch wordt en soms geheele volken medesleept tot het ongeluk van anderen en eigen ondergang. In hare blinde woede ontziet de wraak niemand en niets. Dat onschuldigen, dat ook personen die in de verste verte geen oorzaak tot wraakzucht gegeven hebben, door haar worden getroffen, acht ze van geene beteekenis, als slechts aan hare woede wordt voldaan, want zij heeft niets lief, zij sluit voor alles de oogen en verandert de beste en verstandigste menschen in ware amokmakers.

Het eene ras is schijnbaar meer aan den invloed van dezen boozen geest onderhevig dan het andere. In Frankrijk, zou men zeggen, is de wraakzucht epidemisch ; daar sluimert zij altijd als eene nationale ziekte, als een ondermijnende koorts, die zich nu en dan verheft en tot eene verschrikkelijke crisis leidt. Sedert een goed deel der individualiteit bij de Franschen verloren ging, door het toepassen der beginselen hunner groote revolutie, is wraakzucht eene nationale ziekte geworden, die onophoudelijk en op alle wijzen kankert aan de welvaart en eerbiedwaardigheid dier natie.

De Franschen zijn individuëel beminnelijke menschen. Men ziet bij hen vele en soms groote gebreken licht over het hoofd wegens hunne voorkomenheid, zachtmoedigheid, opgeruimdheid, vaak vereenigd met een ernstige levensbeschouwing, hunne beschaving in den omgang, hun liefde voor passende vormen en zorg om niemand te kwetsen in zijn gevoel : hun egoïsme is gehuld in een schitterend kleed van loyauteit. Hunne gebreken vullen zij aan door deugden. Hunne ondeugden zelf zijn zonder pijnlijk snijdende punten : zij zijn afgeslepen, en het hoekige kristal is in den stroom der samenleving een bol geworden, die wel anderen kneust maar niet wondt.

Het is daarom niet te verwonderen, dat Fransche mannen en vrouwen algemeen zeer bemind zijn : zelfs hunne waanwijsheid en oppervlakkigheid schaden daaraan niet zooveel als men veronderstellen zou.

De deugden der Franschen zijn van niet geringe beteekenis voor de Fransche natie. De toegenegenheid voor den persoon wordt gemakkelijk overgebracht op het geheele volk. Een volk bestaat uit individuën, en als ieder individu van een volk zich weet bemind te maken, dan moge men met recht spreken van een beminnelijke natie of een beminnelijk volk.

Maar alle deugden en alle beminnelijkheid der Franschen verdwijnt, als een „vertige" zich van hen meester maakt. Dan zijn ze dolle amokmakers : dan zijn ze hoorende doof en ziende blind. Hun moed, die het toppunt heeft in het „élan", verlaat hen op de lafhartigste wijze als eene paniek hen vervult met overdreven vrees en angst, en zóó maakt al sedert langen tijd de „vengeance" de Franschen, als volk, in de oogen van het overige Europa gehaat en verachtelijk, terwijl het hen zelf, ook zonder inmenging van andere natiën in hunne zaken, ten verderve strekt. Ieder Franschman is persoonlijk nog wel even welkom als ooit te voren, maar de Franschen als een geheel, als Staat, boezemen wantrouwen in en maken zich gehaat. Hoe zou men hem genegen kunnen blijven, die dreigt als hij er kans toe ziet, het huis van onzen buurman in brand te steken, waarbij wij groot gevaar loopen mede te worden in vlam gezet en daardoor genoodzaakt, in ieder geval, hooge en steeds hoogere assurantiekosten te betalen,— gezwegen nog van het nadeel, 't welk door de onrust aan onze zaken veroorzaakt wordt.

Het geroep om „ vengeance" in Frankrijk zal, als het tot een oorlog leidt, de bron zijn van de noodlottigste gevolgen, niet alleen voor Frankrijk maar ook voor geheel Europa.

Als de Franschen mochten slagen door een wraakoorlog Elzas-Lotharingen terug te nemen, zou dat voorbeeld ongetwijfeld zeer slecht werken op de toekomst, afgezien van de dadelijke gevolgen zelven van zulk een oorlog. In het gunstigste geval zou Frankrijk ieder oogenblik bedreigd worden met een oorlog tegen Staten, van welke het ooit grootere of kleinere stukken grondgebied annexeerde. Geen vrede zou langer in Europa mogelijk zijn ; gedurende de tijdvakken, dat niet gevochten werd, zou men slechts hebben een gewapende wapenstilstand, gelijk dat nu reeds feitelijk het geval is.

Een dom geschreeuw om "vengeance" ontstond in Frankrijk na den slag van Waterloo. „Vengeance," wraak, waarvoor? Omdat de geallieerden zich daar niet hadden laten slaan door de Franschen? Omdat zij, ten tweede male in drie jaren tijd genoodzaakt zijnde den vrede te Parijs te gaan halen, daar toen een deel van de aan hen ontroofde kunstschatten hadden terug genomen? Waarlijk, zoo de Franschen geergerd worden door de Leeuw van Waterloo, hoe moeten wij dan niet gekwetst worden door de bekende voorstelling op de Porte St. Martin!

Frankrijk behield na 1815 het grondgebied binnen de oude grenzen, vóór Napoleon I die door veroveringen uitzette. Het had billijkerwijze daarin moeten berusten. Er bestond geen aanleiding tot het wraakgeroep. De Duitschers vooral hadden Frankrijk welwillend behandeld door Duitsche landen, hoewel zij eene Duitsche bevolking bezaten, aan Frankrijk te laten.

Mogelijk zijn weinig historische feiten meer bedriegelijk voorgesteld dan de geschiedenis, hoe Elzas-Lotharingen Fransch zijn geworden. Als men de waarheid daarvan weet, kan het geroep „vengeance" geen anderen indruk maken dan het gebrul van een roover, die door den eigenaar zijn buit ontnomen wordt, of het gejammer van een zakkenroller, die de gestolen portefeuille moet uitleveren.

Reeds voor eeuwen was 't bij alle Franschen hoog en laag, maar vooral bij de Fransche staatslieden, een geliefd denkbeeld, dat hun natuurlijke en rechtmatige noordoostelijke grens de Rijn is van zijn oorsprong tot de zee.

Dat feit kan niet ontkend worden : het is zóó diep doorgedrongen in het nationaal gevoel, dat het een artikel van opvoeding geworden is.

Wanneer men eene kaart van Frankrijk en aangrenzende landen voor zich legt, dan valt het zeer zeker terstond in het oog, dat de Rijn ongetwijfeld een zeer fraaie grens zou zijn, door welke Frankrijk heel mooi zou worden afgerond. Maar voor hem, die wat meer ziet dan op de kaart staat, is het niet verborgen, dat een natie, evenmin als eenig bijzonder persoon, altijd kan bezitten wat haar zeer goed zou gelegen komen. Eene natie moet zich vergenoegen met de grenzen, welke haar door den loop der geschiedenis zijn toegewezen, en zoo goed mogelijk daarin berusten. Gebeurtenissen van oude dagteekening, zoo oud als de deeling van het Rijk van Karel den Grooten, hebben de grenzen bepaald van het Rijk, dat wij Frankrijk noemen, en die tamelijk ver blijven van den Rijn. Zoo had het moeten blijven, maar dat is niet geschied.

Gedreven door het denkbeeld, dat de Rijn grensrivier van Frankrijk zou zijn en niet bepaald met het doel om eigen bestaande grens te verzekeren, begonnen de Franschen, nu omstreeks drie honderd vijf en twintig jaren geleden, door een stouten greep, met zich meester te maken van Metz en het tot die stad behoorend gebied. Een laag gebruik werd gemaakt van den oorlog, die was uitgebroken tusschen keizer Karel V en zijne Protestantsche onderdanen in Noord-Duitschland. Hoewel toenmaals de Protestanten in Frankrijk ook in vijandschap tegenover den koning stonden, bood de Fransche Koning Hendrik II, zoon van Frans I, met heimelijk eerzuchtige plannen, den Duitschen Protestanten aan, hen tegen hun eigen Keizer te verdedigen. Hij verbond zich dientengevolge in 1551 met Maurits van Saksen en andere vorsten, om hun met een leger te hulp te komen. Men kwam overeen, dat hij als basis zijner operaties Toul, Verdun en Metz zou mogen bezetten. Deze plaatsen waren de hoofdsteden van drie bisdommen. Van het bijbehoorend gebied lag een gedeelte in het hertogdom Lotharingen. Zij behoorden onder het Duitsche keizerrijk als gedeelte van het vroegere koninkrijk Lotharingen, dat aan Duitschland werd toegestaan, en werden nooit en in geen geval tot Frankrijk gerekend. Het was bepaald, dat de Franschen door militaire bezetting dezer plaatsen, geen inbreuk zouden maken op hare oude verbinding met het Rijk.

Wat nu volgt, zal velen lezers meer roman schijnen dan geschiedenis.

—o—

UIT DUITSCHLAND.

1 Mei 1888.

Om het ziekbed van den Duitschen Keizer is het rustiger geworden. De koorts heeft hem wel nog niet geheel verlaten, maar is toch gaandeweg aan het verminderen, de crisis schijnt hij ditmaal nog gelukkig te boven te zijn gekomen, en ook de politieke crisis, die met zooveel onbetamelijk lawaai tot in de ziekekamer doordrong, is voorloopig van de baan. Het bezoek van de Koningin van Engeland heeft op den lijdenden keizerlijken schoonzoon geen ongunstigen invloed gehad ; men weet dat de Koningin een zachte hand en een liefderijk hart heeft ; misschien is het haar gelukt den hartvochtigen Kanselier in het gesprek onder vier oogen, dat zij met hem gedurende een uur heeft gevoerd, te vermurwen en alles in der minne te schikken, ook wat de huwelijksplannen aangaat. Over de ontvangst van het Berlijnsche volk heeft zich de Vorstin niet te beklagen gehad ; het volk, dat bij de gedachte aan zijn zieken Vorst alle partij-politiek vergeet en ter zijde laat, heeft zich veel fatsoenlijker gedragen dan zijn „voorlichters" in de pers ; het dacht niet aan de Engelsche Vorstin, maar aan de moeder van de Keizerin, die wegens de onvermoeide zorg, waarmede zij haar zieken echtgenoot oppast en opbeurt, zich de algemeene liefde heeft verworven.

Ook de Engelsche doctoren, tegen welke men in naam der zoogenaamde Duitsche wetenschap zooveel afkeurende en opruiende artikels heeft geschreven, zullen van lieverlede een rechtvaardiger beoordeeling vinden

in de kringen, waar waanwijsheid en nationale ijdelheid niet den boventoon voeren. Men begint geloof te slaan aan de verzekering van Mackenzie, dat door zijn talmen en door zijn verzet tegen de groote operatie, die professor Von Bergmann reeds bij het begin der ziekte wilde beproeven, het leven van den Keizer tot nu toe werd behouden. Verschillende voorbeelden uit den laatsten tijd, vooral de dood van den bekenden sociaal-democratischen afgevaardigde Kayser, die aan de gevolgen der extirpatie van het strottenhoofd binnen weinig weken bezweek, hebben de meening van velen ten gunste der Engelsche doctoren doen omslaan.

Men verwondert zich dan ook niet, dat professor Von Bergmann, die het met den Engelschman niet kon vinden, te langen leste zijn afscheid vroeg en verkreeg, om door een anderen beroemden cirurgijn, professor Von Bardeleben, te worden vervangen. Moge de rust aan het ziekbed van den Keizer, die hem veroorlooft zich met de voortbrengselen der schoone literatuur bezig te houden van langen duur zijn en hem zijn krachten doen herwinnen, opdat hij nog lang in staat zij aan het sloopingswerk van den kanker weerstand te doen bieden en ten minste de grondslagen te leggen van het gebouw, waarin de zetels van vrijheid en rechtvaardigheid worden opgericht, om aan het Duitsche volk datgene te geven, 't welk het door zijn dapperheid en andere deugden heeft verdiend en tot nu toe slechts in zeer bescheiden mate geniet!

Men weet wat de onafhankelijk gezinde partijen in Duitschland verlangen: de bezadigde heerschappij van een krachtigen Vorst, van een Monarch, die oprecht constitutioneel is, die zijn dienaren, zij mogen nog zoo hoog geplaatst wezen, binnen hun perken houdt, die geen overheerschende partijschappen duldt, die iederen onderdaan zekere rechten toekent, die tusschen graaf en burger, tusschen heer en arbeider, tusschen Protestant en Katholiek geen onderscheid maakt.

Zulk een Vorst meent het volk in Keizer Frederik te zien. Met verontwaardiging werpt het Roomsche volk de nieuwe aantijging van de in haar onbeschaamdheid steeds verder gaande *Köln. Zeitung* verre van zich, alsof de ultramontanen zich aan het ziekbed van den Keizer hadden gedrongen, om de erfenis van Bismarck te aanvaarden. Geen haar van hun hoofd heeft er ooit aan gedacht. De erfenis van Bismarck moge te eeuwigen dage worden begraven. Al heeft Bismarck veel voor Duitschland gedaan, niemand verlangt naar een opvolger in het Ministerie, die op hem gelijkt, want voor het karakter en het eergevoel van veel Duitschers is zijn heerschappij doodelijk geweest: die heerschappij heeft een leger van menschen op de been gebracht, welke men moeilijk mannen kan blijven noemen, en zooverre is hij geen zegen voor Duitschland geweest. *Das Andre verschweig ich, doch weiss es die Welt!*

Daarenboven weten de Katholieken, zooals aan de *Kölnische Volkszeitung* uit Berlijn wordt geschreven, zeer goed dat de godsdienstige gevoelens van den nieuwen Keizer zeer weinig met die van het Centrum overeenstemmen. De Katholieken verlangen geen deel van de heerschappij, geen begunstiging van den Staat; maar alleen lucht en licht, om te leven en ongestoord in het bezit hunner kerkelijke en maatschappelijke rechten hun plichten te kunnen volbrengen. Zij vertrouwen van den Keizer, dat deze hun de daartoe noodige vrijheid zonder beknibbeling of kleingeestige plagerij zal verleenen, en daarom bestormen zij den Hemel met hun gebeden: Hergeef ons onzen Keizer in volle gezondheid en bevrijd ons van alle kleinere en grootere tirannen, die naar boven bukken en naar beneden drukken.

Overal waar men die lieden aan den gang ziet, welke zich verbinden om de heerschappij over het volk in handen te krijgen, maar die zich onderling verdringen om het naast in de gunst der heeren te staan, kan men een gevoel van droefheid en walging niet onderdrukken.

De schooldebatten der laatste week hebben daarvan weder een staaltje geleverd.

Omdat de conservatieven, de fatsoenlijksten van het drieledig met den naam van Cartel bestempeld bondgenootschap, een oogenblik met het Centrum zijn samengegaan, om de scholen voor de gemeente te redden en uit den alles omknellenden band der staatsmacht te bevrijden, worden zij door de nationaal-liberalen op alle mogelijke lieflijkheden onthaald: zij worden voor verraders en overloopers uitgemaakt, en men dreigt hen bij de volgende verkiezingen aan hun lot te zullen overlaten en hun alle zetels te zullen ontrooven, die men machtig kan worden. Duidelijk geeft dit o. a. de *National Zeitung* te verstaan: "Een cartel, om aan elke partij de zetels, die zij machtig werd, te waarborgen en haar bezit tegen revisie te vrijwaren, werd nooit gesloten, en wij gelooven ook niet dat zelfs de meest gematigde liberale kiezers een cartel zouden respecteeren, waardoor mannen werden gekozen, die een conservatief-clericale schoolpolitiek voorstaan".

Wanneer de conservatieven dit niet begrijpen: dan zijn zij met volkomen blindheid geslagen, en wanneer zij desondanks voortgaan met de nationaal-liberalen en vrij-conservatieven aan dezelfde lijn te trekken, dan zijn zij geen knip voor den neus meer waard en hebben alle recht op een zelfstandig bestaan verloren. *To be or not to be*, dat is voor hen hier de quaestie. Zich met lijf en ziel aan de liberalen over te geven of door hen voor de deur te worden gezet — *tertium non datur*. Mij dunkt, de conservatieven behoeven voor de nationaal-liberale bedreigingen niet terug te deinzen, want alle vruchten van het bondgenootschap zijn niet hun, maar den nationaal-liberalen "broeders" ten deel gevallen. Nu is de tijd gekomen, om te bezinnen en om te keeren. Doen de conservatieven dit niet, dan mag men den beeldhouwer laten komen, om hun grafschrift te beitelen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Bij Gouv. Besluit is de Heer *C. Statius Muller* toegelaten en gerechtigd verklaard tot de uitoefening der functiën van translateur en interpreteur in de Engelsche en Nederlandsche talen.

— Gedurende deze week heeft Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten, eerbezoeken afgelegd aan de Kerk op Pietermaai, en aan de scholen en de gestichten zoowel op Otrobanda als op Pietermaai.

Overal werd de nieuwe prelaat met enthusiasme ontvangen. Allerwegen, waar Z. D. H. haar eerste intrede deed, heeft men gewedijverd om dat hooggewaardeerde bezoek zoo luisterrijk mogelijk te doen zijn. Hartelijke liefde, oprechte eerbied voor het hooger gezag en de bisschoppelijke waardigheid hebben aan Mgr. die schitterende ontvangst bereid.

— Op het eiland *Trinidad* is strenge Quarantaine gesteld voor alle schepen die van Venezuela komen. De reden van dezen maatregel is, naar men zegt, de onbezorgdheid van Venezuela, die vrijen toegang geeft aan schepen die *Martinique* hebben aangedaan, waar nog altijd de pokken-epidemie heerscht. Zou zoo iets geen navolging verdienen?

NEDERLAND.

— De *N. IJselb* geeft de volgende bijzonderheden over de nieuwe ministers:

Mr. Aeneas baron Mackay, rechter in de rechtbank te Zutfen, sedert jaren lid van de Tweede Kamer, tot Voorzitter der Kamer gekozen, toen de rechterzijde eene meerderheid van 44 (op de 86) stemmen had, onderscheidde zich steeds door zijne grondige adviezen en heldere betoogen, niet alleen wat de groote algemeene zaken betrof, doch ook als specialiteit, waar de leges, de handels- en fabrieksmerken en andere zoogenaamde „kleinigheden" aan de orde waren. De vierde van het edele geslacht der Mackay's (wijlen de vice-president van den Raad van State, Aeneas, behoorde ook tot de anti-revolutionnaire partij; diens zoon Donald (lord Reay) woont thans in Engeland), die zitting nam in de Staten-Generaal, werd reeds vroeger als voorname leider zijner partij aangemerkt, toen hem ook eene opdracht tot kabinets-formatie gewerd.

Jhr. mr. Hartsen is oud-lid van de Eerste Kamer en behoort tot een dier vermogende koopmans-familiën van Amsterdam, die als de keizers der Amstelstad golden. Hij is de schrijver eener brochure over Indische belangen „door een Amsterdamsch koopman."

Jhr. mr. Godin De Beaufort, een nog jong staatsman, lid van den gemeenteraad en de Prov. Staten van Utrecht, een bekwaam financier, is reeds sinds eenige jaren als de toekomstige minister van financiën der rechterzijde gedoodverfd geworden.

Jhr. mr. Ruys, vice-president van de rechtbank, en lid van den gemeenteraad te Maastricht, staat wegens zijne zaakrijke redevoeringen en zijn beleidvolle tactiek (o. a. bij de debatten over de grondwets-herziening) hoog aangeschreven en heeft zich als juridische specialiteit meer dan eens betuigd.

Mr. Keuchenius, oud-lid van den Raad van Indië, de oudste zijner collega's is reeds vroeg als ambtenaar naar Indië getogen, repatrieerde in 1851, was gedurende 2 jaren secretaris-generaal bij het departement van koloniën, keerde in '58 naar Java terug en was een der raadgevers van den gouverneur-generaal tot 1866, toen hij in het vaderland teruggekomen, te Arnhem tot lid van de Kamer gekozen werd en in September van hetzelfde jaar door zijne vermaarde motie contra minister Mijer (zonder e) aanleiding gaf tot eene Kamerontbinding.

Andermaal naar Java teruggekeerd, was hij aldaar werkzaam als advocaat en redacteur van het *Bataviaasch Handelsblad* en is in 1879 gerepatriëerd, nadat Gorcum hem ter Tweede Kamer afgevaardigd had (*Elected I submit*, „gekozen, dan kom ik over" had hij getelegrafeerd) waar andermaal zijne luide, als hamerslagen neervallende gezegden en zijne onverbiddelijke ironie hem den bijnaam van het „zwaard zonder genade" verwierven.

Kolonel Bergansius, een bekwaam pyrotechnicus, die nu een tiental jaren geleden het legerkamp te Oldebroek in primitieven toestand vond en er, door zijn geest van orde, tucht en regelmaat, een artillerie-schietschool van maakte, die, volgens getuigenis van minister Weitzel, „een der beste van Europa" is, werd reeds twee jaren geleden, op een voorloopige lijst van kabinets-formatie vermeld.

Een *selfmade man*, heeft hij zich in weinige jaren door talent en noeste vlijt tot de hoogste rangen opgewerkt; in 1877 werd hij tot kapitein, in 1880 tot majoor, in 1884 tot luit.-kolonel, in 1887 tot kolonel en directeur der artillerie-inrichtingen te Delft benoemd.

Van de twee overige ministers zegt het *Hand.* het volgende.

De kapitein-ter-zee Dyserinck was laatstelijk onder-directeur der marine te Helder, en heeft, door de portefeuille van marine te aanvaarden, zeker een bewijs van cordaatheid gegeven. Hij staat als officier der marine gunstig bekend, ook uit zijne geschriften. Hij spreekt gemakkelijk en is stichter en voorzitter der vereeniging tot behandeling der op de zeemacht betrekking hebbende onderwerpen. Wat zijne beginselen betreft, hadden velen niet verwacht dat hij in een ministerie der rechterzijde zou optreden.

Van den heer Havelaar weet men alleen, dat hij te Assen als provinciaal hoofdingenieur fungeerde.

Handelsbl. en *Vaderl.* zeggen, dat de heer Bergansius voorstander is van den persoonlijken dienstplicht.

— De Zitting van de nieuwgekozen Staten-Generaal werd den 1sten dezer door de Ministers als commissie van wege Z. M. den Koning geopend. De Minister-President, mr. Æ. baron Mackay, zich voor den troon plaatsende, hield de volgende rede.

Mijne Heeren,

De Koning heeft ons opgedragen deze Zitting van de Staten-Generaal te openen.

Na het tot stand komen van de Grondwetsherziening heeft het vorig Kabinet gemeend zijne taak als geëindigd te moeten beschouwen en heeft het den Koning behaagd een nieuw Ministerie te benoemen, dat thans voor de eerste maal het voorrecht heeft de Vertegenwoordigers des volks te ontmoeten.

De groote belangstelling, bij de tengevolge der invoering van de gewijzigde Grondwet gehouden verkiezingen aan den dag gelegd, bewijst dat de op uitgebreide schaal verleende kiesbevoegdheid, ook door de thans voor het eerst opgeroepen kiezers, zeer op prijs wordt gesteld.

De uitslag der verkiezingen heeft opnieuw getoond de in den lande levendige begeerte, dat bij de regeling van het volksonderwijs rekening worde gehouden met het Christelijk bewustzijn van het Nederlandsche volk.

's Konings Regeering, het openbaar onderwijs als een voorwerp harer aanhoudende zorg beschouwende, zal trachten binnen de perken der Grondwet belemmeringen, die tot nog toe der ontwikkeling van het vrije onderwijs in den weg staan, zooveel mogelijk uit den weg te ruimen.

Ook in ons Vaderland eischen de maatschappelijke vraagstukken de volle aandacht. De door de vorige Tweede Kamer begonnen enquête, geeft reeds nu de gelegenheid, maatregelen te beramen, om de verbetering van verschillende toestanden te beproeven.

De nog steeds gedrukte toestand van den landbouw noopt tot een voortgezet onderzoek naar de middelen om die groote bron van onze volks-welvaart te ontwikkelen en te bevorderen, ook de belangen van handel en nationale nijverheid zullen niet uit het oog worden verloren.

De ter uitvoering der niewe grondwettelijke bepalingen noodige wetsontwerpen zullen gelijdelijk worden ter hand genomen.

De regeling van de administratieve rechtspraak zal worden ontworpen, terwijl de volgens de tweede alinea van art 181 der Grondwet gevorderde wet betreffende 's lands verdediging zal worden voorbereid door eene Staats-Commissie.

Ofschoon de financiëele toestand van het Rijk niet ongunstig kan genoemd worden, rekent 's Konings Regeering het zich ten plicht, door te trachten vermeerdering van uitgaven tegen te gaan en door te streven naar bezuiniging zoo mogelijk verhooging van lasten te voorkomen.

Eenige bepalingen van de wet op de personeele belasting vorderen herziening, mede in verband met het te regelen kiesrecht, terwijl met ernst zal worden overwogen in hoeverre van de invoerrechten als bron van inkomst voor de schatkist, meer partij getrokken en de druk van enkele accijnzen verminderd kan worden.

Eene nadere regeling van de verhouding tusschen de Rijks- en gemeentefinanciën is een dringende eisch des tijds. Uitbreiding van het belastinggebied der gemeenten, za deze in staat moeten stellen meer onafhankelijk te voorzien in hare eigene behoeften.

De korte tijd, die ons scheidt van den dag, waarop het aan de Nederlandsche Bank verleende octrooi zal komen te vervallen maakt eene spoedige beslissing van het ten vorige jaar ingediende wetsontwerp tot verlenging van dat octrooi wenschelijk. Uit dien hoofde is 's Konings machtiging gevraagd, dit ontwerp reeds dadelijk onveranderd in te dienen.

Met betrekking tot Nederlands Oost- en West-Indië verlangt 's Konings Regeering ernstig dat de heerschappij van Nederland aan die bezittingen tot zegen zij en dat verlevendiging van landbouw, handel en nijverheid tot verhoogde algemeene welvaart zoowel onder de volken van Indië als onder de ingezetenen van het Rijk zelfs bijdrage.

De nood, door geringe koffieoogsten en andere oorzaken ontstaan, zal zooveel mogelijk worden gelenigd door matiging bij het invorderen van belastingen, door de bevolking te ontheffen van onbetaalde diensten en door het aanleggen van haar ten nutte komende openbare werken.

Naar verbetering der toestanden op Sumatra, waardoor eene vreedzame oplossing der geschillen met Atjeh mogelijk worde, wordt gestreefd.

De herziening der wet op het beheer en de verantwoording van de Indische geldmiddelen alsmede eene algemeene verordening op het mijnwezen worden voorbereid. In verband hiermede zal ook de door den tijd noodzakelijk geworden herziening van enkele bepalingen van het Indische Regeeringsreglement aan de orde worden gesteld.

Moge, onder Gods onmisbaren zegen, onze gemeenschappelijke arbeid strekken tot heil van ons Vaderland.

In naam des Konings verklaren wij deze Zitting van de nieuwe Kamers der Staten-Generaal geopend.

—Daar de heeren Mackay, Godin de Beaufort, Ruys van Beerenbroek en Keuchenius lid der Tweede Kamer zijn, moeten nieuwe verkiezingen plaats hebben in de districten Amersfoort, Gouda, Maastricht en Ede.

Voor Amersfoort is dit al heel erg; daar moeten de kiezers nu voor de derde maal naar de stembus.

— Bij Kon. besluit is de heer Mr. J. A. Nuyens, adv. en proc. te Amsterdam, benoemd tot lid van het Hof van Justitie in de kolonie Curaçao.

— Wij lezen in het maandschrift „de Rozenkrans": Als provinciaal der Dominicanerorde in Nederland is door het provinciaal-capittel den 24 April ll. herkozen de HoogEerw. Pater Ambr. van den Elzen.

BUITENLAND.

ITALIË.— Omtrent het vorderen der onderhandelingen tusschen het Vaticaan en St.-Petersburg kan uit verschillende bronnen het volgende worden medegedeeld.

De heer Iwolski, de Russische gedelegeerde, heeft voor drie maanden vertrekken gehuurd; hij zal dus vooreerst niet vertrekken. Dagelijks confereert hij met Mgr. Agliardi. Rusland houdt nog steeds vast aan zijn eisch tot gebruik der Russische taal. Het Vaticaan is hiertoe niet geneigd en wil om klippen te vermijden voorloopig slechts op eene herstelling der diplomatieke betrekkingen werken. De Paus zelf heeft de leiding der onderhandelingen op zich genomen en den wensch te kennen gegeven, dat de Poolsche pelgrims, die heden op audiëntie zullen gekomen, iedere politieke zinspeling zouden nalaten.

Het Poolsche blad *Czas* verklaart, dat de Polen het meeste vertrouwen in de wijsheid en liefde van den H. Vader hebben. Het blad schrijft hierover een lang artikel, waarin het de openbare meening uitdrukt, die zich geheel op den Stedehouder van Christus' Kerk, op den herder der gansche kudde verlaat, en waarmede dus de insinuatiën worden tegengesproken, als zouden de Polen boos zijn, dat het Vaticaan hen en hun geloof aan zijn eigen belang opofferde, en dergelijke uitstrooisels meer.

— Z. H. heeft het decreet der Propaganda goedgekeurd, waarbij het nieuwe apost. vicariaat van Centraal Japan wordt opgericht, eene landstreek vroeger behoorende tot het vicariaat van Zuidelijk Japan. Tot Apost. Vicaris is benoemd de Ew. hr. Felix Modon, uit het seminarie der Buitenlandsche Missiën te Parijs. Tot Vicaris Apost. van het Vicariaat Mantsjoerie (Midden-Azië), is benoemd de Ew. hr. Louis Raquit uit hetzelfde Parijsche seminarie.

— Volgens de *Christian Age*, is de Koning van Zweden en Noorwegen de eenige Monarch in Europa, welke Z. H. den Paus op zijn jubilé geen gelukwensch heeft gezonden.

— In de kerk van San Niccola dei Lorenzi te Rome werd Donderdag der Passieweek een plechtig Lof met Te Deum door de Missionarissen van Algiers gehouden, ter eere van het zilveren bisschoppelijk jubilé van den stichter hunner congregatie en hun superior generaal, kardinaal Lavigerie. De Fransche ambassadeur bij het Vaticaan, geheel het personeel der ambassade en nagenoeg al de Fransche ingezetenen van Rome, woonden de plechtigheid bij.

— De *Gerarchia Catt.*, die onlangs verscheen, meldt, dat tijdens 's Pausen regeering door Leo XIII 123 nieuwe zetels zijn opgericht: één patriarchale zetel (in Indië), 19 aartsbisschoppelijke, 57 bisschoppelijke zetels, 1 apost. delegatie, 34 apost. vicariaten en 11 apost. prefekturen. De H. Kerk strekt alzoo steeds verder hare vreedzame veroveringen uit: moge de dag, waarop het zal zijn: één kudde en één Herder, weldra aanbreken!

— De Italiaansche bladen verhalen, dat een Belgisch pelgrim, die aan de *table d'hôte*, terwijl hij de tijdelijke macht van den H. Stoel terugeischte, "oneerbiedige woorden jegens den koning had geuit," gearresteerd en uit Italië gezet is.

FRANKRIJK.— In eene door generaal Boulanger op een feestmaal te Duinkerken gehouden rede heeft hij geprotesteerd tegen de brutaliteit der regeering door hem te berooven van zijn degen, die hij nooit gebruiken zou dan ter verdediging van het land.

In een andere te Lille gehouden toespraak, zeide Boulanger, dat dezelfde schuldig aan het nutteloos uitzenden van militaire expeditien naar ver afgelegen landen, daartoe geleid door speculatiezucht, dezelfde zijn die hem beschuldigen van naar het dictatorschap te dingen. Zijn politiek, verklaarde hij, strekt om de nationale krachten bij een te trekken.

—De heer Freycinet, minister van Oorlog, en Admiraal Krantz, minister van Marine, arbeiden te zamen aan een wetsvoorstel om een crediet te vragen van zes millioen francs, strekkende om de kustverdedigingen te versterken.

— De *Gaulois* hernieuwt het gerucht dat de regeering de verbanning van generaal Boulanger beoogt. Weinig geloof wordt echter aan dat gerucht gehecht.

SPANJE.—De Koningin-Regentes is den 16n dezer te Barcelona aangekomen en werd met veel enthusiasme en luisterrijke feesten ontvangen. Zondag daaropvolgende zou H. M. de internationale tentoonstelling openen.

ENGELAND.— Eene groote onderneming wordt op touw gezet. Men is van plan om de Dover te overbruggen. Creusot & Co. ingenieurs, en Hersent, een vermaard aannemer, zijn de ontwerpers.

— Lord Charles Beresford zeide, in een op den 16n. dezer maand te Londen gehouden speech, dat generaal Boulanger, zoo hij aan het bewind mocht komen, binnen eene week, om populariteit te winnen, Engeland zou kunnen bevelen Egypte te ontruimen. Den Engelschen ontbreekt een bepaalden grondslag van verdediging, die het land in staat kan stellen te allen tijde aan de mogelijkheid van een oorlog met Frankrijk of Rusland het hoofd te bieden.

DUITSCHLAND. — Aan kardinaal Ledochowski is amnestie verleend. Het op 10 Augustus 1877 tegen den kardinaal, toen aartsbisschop, uitgevaardigde bevel tot aanhouding is ingetrokken.

—De Kamer van afgevaardigden van den Badenschen Landdag heeft het politiek-kerkelijk wetsontwerp met algemeene stemmen op tien na, aangenomen.

—Dr. Langerhans, progressist, is gekozen tot lid van den Rijksdag met eene meerderheid van 3,000 stemmen. Sedert de algemeene stemming is deze de vierde zetel, door de progressisten herkregen of gewonnen.

—De regeering bewaakt ten strengste de werkstakers, die door de socialisten aangemoedigd worden. De politie heeft 50,000 socialistische blaadjes in beslag genomen en dertien personen gearresteerd. De smeden van Berlijn en Langenbielau hebben het werk gestaakt. Te Langenbielau had eene botsing plaats tusschen de politie en de werkstakers.

— Den 16n. dezer heeft Keizer Friedrich een wandeling gemaakt in een gesloten rijtuig. Dienzelfden morgen had Z. M. een lang onderhoud met den graaf von Winterfeld. Professor Virchow's microscopisch onderzoek van de etter uit des Keizers keel, bevestigt de uitslag van zijn vroeger onderzoek. Hij vindt niets dat het bestaan van kanker bewijst.

RUSLAND. — Ook in Rusland is in verband met de omstandigheden van het Duitsche keizershuis de pers aan banden gelegd. De censuur heeft den bladen eene waarschuwing toegezonden, houdende dat zij eene zeer groote voorzichtigheid in acht moeten nemen, wanneer zij over kroonprins Wilhelm spreken. Men trekt daaruit het besluit, dat ook Rusland van oordeel is, dat, indien de kroonprins keizer werd, de overeenstemming tusschen Rusland en Duitschland een groote schrede zou voorwaarts doen. Immers, Bismarck is er voor, *ergo* is de kroonprins er ook voor.

— Rusland wil krasse middelen te baat nemen, om zich van den Coburger prins te ontdoen. De grootste reden, dat de Czaar zoo gebeten is op Prins Ferdinand, schrijft aan de *Univers*, een Constantinopelsch correspondent, die verzekert uitstekend te zijn ingelicht, is dezes godsdienst. Keizer Alexander wil volstrekt niet, dat het schismatiek Bulgarije door een Katholiek prins wordt bestuurd. Indien de Mogendheden hem niet willen helpen om den prins desnoods met geweld uit Bulgarije te zetten, zal hij zijne agenten en roebels in dubbelen getale naar het vorstendom zenden, niet om onlusten maar om zoo spoedig mogelijk eene omwenteling te verwekken, en hij wil nog andere maatregelen nemen, als de revolutie en de burgeroorlog het zwarte spook niet machtig kunnen worden, dat 's Czaren slaap verstoort.

Rusland zou thans ieder ander vorst aannemen, welken ook, zelfs den prins van Battenberg, mits hij maar met Katholiek zij.

Aldus wendt Rusland, dat zooveel gedaan heeft om be Bulgaren van de Grieken los te scheuren, uit haat tegen de Roomsche Kerk al zijne krachten aan om — „en dit ontleen ik aan een „stellige bron" herhaalt de correspondent nogmaals — eene verzoening tusschen den Griekschen patriarch en den Bulgaarschen exarch tot stand te brengen.

De goedonderrichte kringen te Constantinopel hechten met het oog op deze handelingen van Rusland in het Oosten geen geloof aan de berichten uit Weenen, volgens welke de besprekingen tusschen Mgr. Galimberti en graaf Lobanoff op goeden weg blijven en op eene overeenkomst tusschen Rusland en den H. Stoel zullen uitloopen.

Mgr. Galimberti is een te doorkneed diplomaat om zooveel vertrouwen te koesteren, eindigt de correspondent.

Wij willen geenszins aan de waarheid zijner beweringen twijfelen. De correspondenten van het hoofdorgaan der Fransche Katholieken hebben daarvoor een veel te goeden naam. Niemand echter is door de onderhandelingen tusschen Rusland en het Vaticaan in den waan gebracht, dat de Czaar eensklaps is gaan sympathiseeren met de Kerk, die hij in zijne geestelijke verblindheid als eene tegenstandster beschouwt. Maar de Czaar heeft er te veel belang bij, dat de Paus, die den grootsten invloed op de Polen uitoefent, met hem hieromtrent tot eene overeenstemming komt, dan dat wij ons onmiddellijk aan twijfel over den uitslag der onderhandelingen zouden overgeven. De Czaar heeft zich alleen naar Rome gewend, omdat het zijn belang is, evenals Bismarck naar Canossa trok, omdat hij anders zich zelven en zijne politiek ten ondergang zou gevoerd hebben. En zoodra de groote keizer aller Russen inziet, dat de Katholieke Kerk ook in het Oosten noodig is voor den goeden loop der zaken, dan zal hij ook daar van taktiek veranderen en de eerste zijn om weer bij den Paus te komen aankloppen.

—De regeeringen van Rusland en van Montenegro hebben, naar gemeld wordt, een verdrag gesloten, waarbij Montenegro zich verbindt om, in geval van een Russisch-Oostenrijkschen oorlog, 30,000 man naar Herzegovina te zenden ten einde Oostenrijk af te matten, terwijl Rusland Cattaro aan Montenegro zal afstaan, indien Oostenrijk de nederlaag lijdt.

—Een Oostenrijksch officier en zijn familie is in Russisch Polen gearresteerd geworden. Hij is verdacht van den vervaardiger te zijn van eene kaart welke de positie voorstelt van ieder corps op de heele Russische grenslijn.

BRAZILIË— De Senaat heeft het door de Kamer van Afgevaardigden aangenomen wetsontwerp tot onmiddellijke opheffing van de slavernij, goedgekeurd.

— Keizer Don Pedro, die te Milaan ernstig ziek was, neemt in beterschap toe, doch is nog zeer zwak. Den 16n dezer meldde men dat de Keizer Milaan binnenkort verlaten zou.

NOTICIA.

Bisjita Pastoral.

Den curso di e siman-aki Su Ilma. Mgr. H. A. M. Joosten a haci su promé bisjita na misa di Pietermaai como tambe na school i toer otro institucion catolicanan tantoe di Otrobanda como di Pietermaai.

Na toer e lugánan Mgr. tabata ricibí coe muchoe entusiasmo i manifestacion di alegria. Tabata parce como si hendenan di cada lugá tabata pusta coe otro pa haci cada un su fiesta di recepcion mas luhoso koe otro. Di ai a resulta koe toer e fiestanan: manifestacion sincero di amor i respeto pa nos Prelado nobo, tabata verdaderamente briljante.

Fiesta di Emancipacion.

Senjor Gobernador di Colonia a aproba programa di *Fiesta Willem III*; e programa lo ta publicá den dje dianan-aki.

Como recuerdo di celebracion di 25 anja di emancipacion lo ta publicá dia 1° di Juli un courant di fiesta bao di nomber di *Fiesta Willem III*. Columnanan di e courant -ai ta poné na disposicion di toer hende, koe kier contribui coe un pensamiento na relacion coe n' e fiesta ó coe e circanstancia koe a motiva e fiesta. Segun nos ta informá senjor Gobernador a pone caba na manoe di Bestuur un articulo, koe Su Excelencia mes a scirbi pa e courant.

Tambe a circula den dje dianan-aki un cantica na papiamentoe coe titulo di *Jubileo di Emancipacion*, destiná pa ta cantá riba e dia di fiesta. Wijs di e cantica ta é mes di *Wij leven vrij, wij leven blij.*

HOELANDA CATOLICA
DILANTI DI TRONO DI
S. S. PAPA LEON XIII.

For di *De Tijd* nos ta tuma lo ke ta sigui coe relacion na e solemne audiencia koe S. S. Leon XIII a duna na peregrino Hoelandesnan, koe a bai Roma pa presenta S. S. felicitacion i prueba di respeto di Hoelanda Catolica, na ocasion di su hubileo sacerdotal:

Dia Domingo pasá (29 di April) Arzobispo di Utrecht, Mgr. Snickers, a ofrece Santoe Sacrificio di Misa den misa di San Pedro riba altá di Silja di San Pedro; bao di sacrificio toer e peregrinonan a ricibi santa Comunion. Despues di misa nan a bai prepara nan pa bai na audiencia koe lo a sosode pa mitar di 12 ora.

Na ora tilai S. S. a drenta *Sala Ducale*, na ocnda peregrino Hoelandesnan tabata reuni. Despues di duna su bendicion S. S. a ocupa su lugá riba trono, rondoná di Cardinalnan Mazella, Rampolla, Zigliari, Ricci, Sacconi, Ludochowski, Christofori i Melchero.

Mgr. Snickers huntoe coe tres otro obispoe Hoelandes, a pone nan dilanti di trono di Papa, i el a lesa un representacion, den cual é ta ofrece na S. S. homenage di Obispoe Hoelandesnan, di Clero i di pueblo, koe unánimamente a celebra coe entusiasmo fiesta di hubileo di Santo Padre, i koe awor, en cuantoe na esnan koe no ta presente aki, ta companja e peregrinonan den nan oracionnan. Papa Leon a responde coe un discurso, koe den fondo ta contene lo ke ta sigui:

E sintimentoenan, koe Arzobispo a expresa, ta digno di Hoelandesnan i di nan caracter constante. E expresionnan asina noble koe franco ta proba koe Catolica Hoelandesnan, conociendo trastoenan di enemigoenan di Iglesia, ta resuelto pa lucha contra nan coe ánimo cristian. Afin di afirma e sintimentoenan mas ainda den boso coerazon i pa haci boso fé i boso debocion aumenta mas, boso a bini a

ki, convenci koe haciendo boso homenage na Papa i scuchando na su palabranan di exhortacion paternal, boso lo ricibi forza nobo pa triunfa den e lucha. Pasobra guerra ta serio den nos dianan: odio i rabia a subi te na mas haltoe grado. Ma com grandioso ta e espectáculo, koe Iglesia ta ofrece na bista di mundoe! Mientras coe mas furia nan ta persiguié, mas tantoe su grandeza ta brilja. Toer pueblo a jena Roma, pa cai na roedia dilanti di Papa preso, for di kende nan a horta toer propiedad. Nos, no por splica lo ke ta sosode, sino koe esai ta pa intervencion sobrenatural. Ma odio ta ciegoe, i por consigiente un lucha ta inevitable. Lo ke ta boso, jioe stimánan, Nos conoce boso constancia. Boso fidelidad na Iglesia ta pa boso un tradicion, koe boso a hereda di boso antecesornan. Manera palabranan di boso Arzobispo a mustra di un manera sublime e peregrinacion-aki ta un prueba nobo i briljante di e parti grandi, koe Hoelanda ta tuma den toer sufrimentoenan di Santa Silja. Sigui porsevera den e sintimentoe-ai. Mustra coe energia i continuamente koe restauracion di herarquia tabata un beneficio grandi pa Hoelanda. Dios doena koe bao di direccion di Obispoe Hoelandesnan berdad catolicanan haci jioenan di Hoelanda sinti mas i mas nan atractivo sobrenatural i penetra hasta den e corazonnan di mas rebelde! Ademas Nos ta exhorta boso pa extende semper mas boso cuidaonan pa ensenjanza catolica, atin koe hubentud *di den pueblo* tambe por goza di privilegionan di e ensenjanza-ai. Ata Nos deseo ardiente, cual sa realizacion lo ta pa felicidad di boso Patria, riba cual Nos ta implora bendicionnan di mas ricoe di Cieloe.

Na fin S. S. a duna su bendicion particular na Obispoenan i na e pader i crejentenan presente.

Despues di su discurso Obispoenan a suntji pia i rentji di S. S. Profesor Jansen a presenta Santo Padro en *Album Neerlandia Catholica*, pa cual S. S. a manifesta su reconocementoe coe palabra muchoe lisongero. Comité provincial di orde Franciscano a entrega Papa 10 mil franc, koe miembronan di *Derde Orde* a runi. Papa a duna su bendicion particular na doenadónan di e suma. Muchoe aplauso a companja S. S. na su salida for di *Sala Ducale*.

Pa cincoe ora di atardi S. S. a doena un segunda audiencia di despedida na e Peregrino Hoelandesnan. Cargá riba un stoel S. S. a presenté den *Sala Clementina* na oenda e peregrinonan tabata reuni. S. S. a pasa rondó cerca cada un di su jioenan i laga toer suntji su rentji, koe ta simbolo di e lazo inquebrantable, koe ta uni Vicario di Cristoe, Obispoe di Obispoenan, na Curpa Misterioso di su Senjor glorioso. Coe bondad paternal i coe pacensji S. S. tabata tende diferente pidimentoe, koe major parti di e peregrinonan tabata haci i S. S. tabata cumpli coe nan, asina aleuw koe é tabata por. Na mes tempoe S. S. a duna cada peregrino un medalja di recuerdo.

Despues koe S. S. a bolbe para meimei di e peregrinonan, S. S. a manifesta su satisfaccion pa e manera com Hoelanda a celebra su fiesta di hubileo. "Ora boso bolbe na boso Patria — S. S. dici — sigura boso compatriotanan koe Papa ta contentoe coe nan." E entusiasmo, koe tabata anima toer n'e momentoe-ai, tabata elocuentemente manifestá pa exclamacion di *Tu es Petrus*, koe un di e peregrinonan a grita. Exclamacion di fé, nacé for di corazon, a impresiona S. S. di un manera koe tabata na bista di toer hende presente. Pa último bo S. S. a bendiciona e grupo di peregrino na roedia, i el a retira poco-poco meimei di aplauso i gritoe di entusiasmo di toer e peregrinonan, koe tabata sinti nan feliz pa e recepcion briljante koe Santo Padre a honra nan coe n'é.

———(o)———

EENE BEKENTENIS.

Er wordt in de *All. Er. Luth. Kztg.* gevraagd, wat er te doen zou zijn, om de onkerkelijke massa weder naar de kerk te krijgen. Het is toch een feit, dat over het algemeen de groote menigte zich in Duitschland bitter weinig aan de kerk laat gelegen liggen. Er zijn geheele dorpen, die van lieverleden zóózeer van de kerk vervreemd zijn, dat nauwelijks enkelen zich des Zondags naar het godshuis begeven. Des voormiddags blijven zij tehuis of werken op het veld; des namiddags worden de paarden voor den wagen gespannen om vrienden en verwanten te bezoeken, of men gaat naar de herberg; in de steden zoekt men naar buiten te komen om te kegelen of zich op andere wijze te vermaken. Maar in het bedehuis vindt men hen niet. Er zijn streken, waarin dit niet aldus het geval is, doch zij vormen eene uitzondering; in den regel is de toestand, gelijk wij hem hierboven beschreven.

De orthodoxe *Herant* van dr. Kuyper kan niet nalaten de verzuchting hieraan toe te voegen:

„Ach, of men toch in Duitschland had ingezien, dat de strijd, dien men tegen Rome gevoerd heeft in den z. g. Cultuurkamp, tot verzwakking der Evangelische kerk en ter versterking van Rome geleid heeft. Hoevele krachten zijn in den strijd verspild geworden? Men dacht dat men het Protestantsch element in Duitschland door onderdrukking der Roomsche Kerk door de overheid zou versterken; doch in plaats daarvan deed men Rome groeien en verzwakte men de positie der Protestantsche kerken zoodanig, dat geheele massa's een prooi van het socialisme werden, zonder dat de kerk eenigszins een invloed ten goede daartegenover stellen kon. En uit de toenemende kracht, welke het socialisme openbaarde, werd de noodzakelijkheid voor een Von Bismarck geboren om in het parlement de Roomsche leden aan zijn zijde te krijgen; en dit kon niet geschieden dan door der Roomsche Kerk recht te doen. Zoo is het in Duitschland opnieuw gebleken, dat Rome niet te fnuiken is door den sterken arm der overheid."

ADVERTENTIEN.

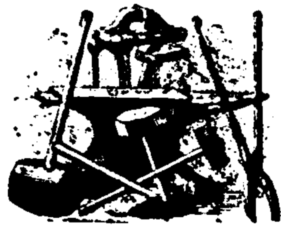
Openbare Verkoop.

——o——

De openbare verkoop der roerende goederen van wijlen *Hendrik Zenon Conquet* zal plaats hebben op Donderdag den 31 Mei e. k. om negen uur 's voormiddags te zijnen *sterfhuize* N. 366—367 aan de overzijde dezer haven.

Curaçao den 18 Mei 1888.

Namens de erfgenamen,
H. H. R. CHAPMAN.

De ondergeteekende heeft de eer het publiek te berichten dat hij zijne smederij, koper- en blikslagerij op nieuw heeft ingericht.

Zich beleefdelijk aanbevelende voor alle werkzaamheden, tot het vak behoorende, belooft hij eene prompte en billijke bediening.

Curaçao, 18 Mei 1888.
H. SCHEIDELAAR.

PASTA PECTORAL y JARABE de NAFÉ de DELANGRENIER 53, Rue Vivienne PARIS

Contra los *Rhumas*, *GRIPE*, *Bronquitis*, irritaciones del *Pecho* y la *Garganta*. — Cincuenta Medicos de los Hospitales de Paris han comprobado su poderosa eficacia. No contiene ópio ni sales de ópio, tales como la *morfina* ó *codeina*: puede dársele sin temor a los niños atacados de tos ó de COQUELUCHE.

Véritable RACAHOUT de los Arabes de DELANGRENIER

Indispensable á las personas debiles del pecho ó del estómago y á las que padecen de digestiones laboriosas. Es particularmente apreciable para los niños en quienes favorece el desarrollo de las fuerzas y el crecimiento, preservándolos de las enfermedades comunes á la niñez. *Aprobados por los miembros de la Academia de Medicina de Francia.*

DEPOSITO en todas las BUENAS FARMACIAS de las AMÉRICAS

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO EN MARACAIBO.

1888.	Philadelphia.	Caracas.	Valencia.	Philadelphia	Caracas.	Valencia.
Vertrekt van New York....	April 25	Mei 5	Mei 17	Mei 30	Juni 9	Juni 21
Komt aan te Curaçao....	Mei 2	12	21	Juni 6	16	28
Vertrekt van "	3	15	26	7	19	30
Komt aan te Pto. Cabello.	4	16	27	8	20	Juli 1
Vertrekt van "	4	16	28	8	20	2
Komt aan te La Guayra..	5	17	29	9	21	3
Vertrekt van "	10	22	Juni 2	14	26	7
Komt aan te Pto. Cabello	11	23	3	15	27	8
Vertrekt van "	11	23	4	15	27	9
Komt aan te Curaçao....	12	24	5	16	28	10
Vertrekt van "	14	25	6	18	29	11
en doet La Guayra aan.... om passagiers en mails in te nemen en te landen.	15	26	7	19	30	12
Komt aan te New York....	22	Juni 2	[illegible]	26	Juli 7	19

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao....	Mei 4	Mei 16	Mei 27	Juni 8	Juni 20	Juli 1
Komt aan te Maracaibo....	5	17	28	9	21	2
Vertrekt van "	11	23	Juni 3	15	27	8
Komt aan te Curaçao......	12	24	4	16	28	9

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, BRAASCH & PENSOHN,
Agenten op Curaçao.

En Casa de todos los Parfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial
Por CH. FAY, Perfumista
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

ASMA TUBOS - LAVASSEUR

NEURALGIAS

Paris: Farmacia BOBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

¡DIOS BENDIGA EL TRABAJO HONRADO!

——o——

Sastrería y Zapatería

„LA UNIÓN".

SITA EN PUNDA, CALLE DEL COMERCIO, PISO ALTO DE LA CASA

A. A. CORREA.

En este bien montado taller, establecido bajo la responsabilidad de la „UNION DE LOS COMPAÑEROS DE SAN JOSÉ" y dirigido con plena autorizacion por los hábiles maestros Señores L. M. RHODE y C. DOVAL, se encuentra siempre, por mayor y al detal, pero *al contado*, un variado y elegante surtido de materiales correspondientes al ramo de Sastreria y Zapateria, como tambien ropa y calzado hechos. Las recomendaciones del establecimiento son:

SUPERIORIDAD EN LOS MATERIALES,
ELEGANCIA EN EL CORTE,
PRONTITUD Y ESMERO EN EL TRABAJO,
BARATURA EN LOS PRECIOS.

UIT DE HAND TE KOOP

de navolgende EFFECTEN:

Ni. 221, 200 en 195, gelegen in de Kerkstraat, Willemstad;

Ni. 144, 147, 137 en 138, gelegen in de Jodestraat, Willemstad;

No. 236, gelegen in de Kuiperstraat, Willemstad;

Ni. 76, 76 *b* en 83, gelegen in de Breede Straat, Willemstad;

Ni. 155, 47 en 56, gelegen in de Breede Straat, Pietermaai;

Een stuk grond, gelegen in de Bakkerij-straat;

Een stuk grond No. 68, gelegen in de Dwarsstraat, Pietermaai;

De buitenplaats *Vriendenwijk* (a) *Buena Vista*;

Een RIJTUIG, zoo goed als nieuw, met HARNAS;

Een TELEFOON voor twee stations, met toebehooren, en twee ELECTRISCHE BELLEN, met *annonciator*.

Te bevragen bij
A. S. DE POOL.
Curaçao, 24 Januari 1888.

Van heden af zijn bij den ondergeteekende VERWWAREN tegen verminderden prijs te koop, zooals:

VAATJES LOODWIT IN OLIE, DROOG LOODWIT, ZINKWIT, MENIE, GEELOKER, SPAANSCH-FRIESCH- en CHROMAATGROEN, etc.

Curaçao, 28 April 1888.
J. S. SCHEIDELAAR.
BERG-OVERZIJDE.

COLEGIO "STO. TOMAS"

PARA ALUMNOS INTERNOS,
BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO.
OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE
CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.

Por mas informes dirijanse los interesados á la *Dirección del Colegio "Santo Tomás," San Fuego, Curazao, Antilla Holandesa.*

EL NÁUFRAGO
DEL CYNTHIA
por
JULIO VERNE.

2 tomos fl 1,50.

—3

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAZAO.